

הסדר פשרה בתביעה הייצוגית

שנערך ונחתם בתל אביב ביום 10 לחודש מאי 2020

בין : **דן מנחם ברליצהיימר**, ת"ז 57192841
על ידי עורך דין דביר גליזר, מרחוב שפע טל 1, תל-אביב 6701318
טלפון: 03-5607010; פקס: 03-5607020
דואר אלקטרוני: dvir@ma-lw.co.il
המבקש ;

- נגד -

לבין : **מקס איט פיננסים בע"מ** [לשעבר לאומי קארד בע"מ] ח"פ 512905423
על ידי עורכי הדין יחיאל כשר ו/או עופר שובל, וכל עורך דין אחר ממשרד תדמור
לוי ושות', עורכי דין, מרכז עזריאלי 5, המגדל המרובע, קומה 34, דרך מנחם
בגין 132, תל אביב 6701101
טלפון: 03-6846000, פקס: 03-6846001
דואר אלקטרוני: courts@tadmor-levy.com
המשיבה ;

הואיל וביום 7 במאי 2018 הגיש המבקש, מר דן מנחם ברליצהיימר ("המבקש"), תביעה כנגד מקס איט פיננסים בע"מ ("מקס"), וכן בקשה לאישורה כתובענה ייצוגית, וזאת במסגרת ההליך ת"צ-13330-05-18 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ("בקשת האישור").

והואיל ועניינה של בקשת האישור הוא בעמלת דמי כרטיס שמקס גובה מידי חודש מלקוחותיה המחזיקים בכרטיס חיוב, בגין סל השירותים הניתנים להם על ידה ("דמי כרטיס" או "עמלת דמי כרטיס").

והואיל ובבקשת האישור העלה המבקש מספר טענות נגד מקס שתמציתן היא כדלקמן:

▪ מקס גובה מלקוחותיה דמי כרטיס בשיעור מלא בחודש הראשון שבו הכרטיס מופעל ובחודש האחרון לפני שהכרטיס מבוטל, גם אם הכרטיס לא בתוקף לאורך כל החודש. לשיטת המבקש, על מקס לגבות דמי כרטיס יחסיים, כך שאם, לדוגמה, הכרטיס היה בתוקף במשך חצי חודש, דמי הכרטיס יהיו בשיעור של 50%;

▪ מקס גובה את דמי הכרטיס בניגוד להוראות התעריפון שלה עצמה;

▪ מקס הפרה בהתנהלותה, כביכול, את חוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981, ואת כללי הבנקאות (שירות ללקוח) (עמלות), התשס"ח-2008, כמו גם את ההסכם שלה עם לקוחותיה ואת הוראות הפיקוח על הבנקים. עוד טען המבקש כי מקס התעשרה שלא על פי זכות בדין על חשבון לקוחותיה, ומשכך, חייבת להשיב את הסכומים אותם גבתה ביתר.

והואיל והקבוצה המיוצגת הוגדרה בבקשת האישור באופן הבא: "כל אדם ו/או תאגיד שהחל משבע השנים הקודמות למועד הגשת בקשת האישור גבתה ממנו המשיבה עמלת דמי כרטיס בגין מלוא החודש הראשון או האחרון של הכרטיס (כולל חודש ראשון או אחרון בשל סיום זמני – הקפאה והפשרה, וסיום בשל כרטיס שאבד/נגנב/יצא מכלל שימוש – ותחילת הכרטיס התחליפי) חרף היותו בשימוש ובתוקף רק בחלק מהחודש הראשון או האחרון."

והואיל והסעדים שהתבקשו בבקשת האישור הינם בתמצית כדלקמן:

א. סעד כספי של פיצוי לכלל חברי הקבוצה בגין הנזק שנגרם עקב התנהגות מקס: בגין גביית עמלת דמי כרטיס מעבר לחלק היחסי של החודש הראשון/אחרון שבו היה הכרטיס בשימוש ובתוקף (ס' 4א) לבקשת האישור);

ב. מתן הנחיה למקס לחדול מגביית עמלות דמי הכרטיס עבור חודש מלא ראשון/אחרון ותחת זאת לחייב בעמלת דמי הכרטיס בגין החלק היחסי בחודש שבו היה הכרטיס בתוקף ובשימוש (ס' 4ב) לבקשת האישור).

וביום 13 בנובמבר 2018 הגישה מקס תשובתה לבקשת האישור ("התשובה"), בה דחתה את הטענות שנטענו נגדה במסגרת בקשת האישור, וטענה, בין היתר, כדלקמן:

והואיל

▪ מקס טענה כי בקשת האישור זהה לבקשה קודמת שהוגשה נגד מקס [שנקראה במועד הגשת הבקשה "לאומי קארד"] ונדחתה על ידי בית משפט נכבד זה בשנת 2010 בגדרי ת"א 2675-06 גולדשטיין נ' לאומי קארד (פורסם בנבו, 12.4.2010) ("עניין גולדשטיין"). בית המשפט הנכבד קבע כי גם אם לקוח מחזיק בכרטיס האשראי בחלק מהחודש בלבד, ניתן לחייבו בסכום המלא והקבוע של העמלה ולא בחלקה היחסי. בעקבות כך לטענתה של מקס חלה ההלכה לפיה אין להגיש בקשה דומה לאישור תביעה ייצוגית אשר נדחתה, אלא אם בכוחו של המבקש בבקשה המאוחרת להצביע על הבדל ממשי ומשמעותי בין בקשות האישור (זו שנדחתה וזו המאוחרת) וכי הגשת הבקשה אינה מהווה שימוש לרעה בהליכי משפט והטרדה שלא כדין של הצד שכנגד. לעמדת מקס, רפורמת העמלות שהובילה לצמצום מספר העמלות, תוך שעיגנה את זכותם של תאגידי בנקאיים, לרבות לאומי קארד, לגבות עמלת דמי כרטיס, לא שינתה דבר בעקרון המשפטי שהוכרע ב"עניין גולדשטיין". בענייננו, המבקש לא הצביע על כל הבדל בין תביעתו לבין עניין גולדשטיין, ובשל כך, לא קיימת הצדקה לדיון מחדש בסוגיית גביית עמלת דמי כרטיס;

▪ מקס טענה כי בניגוד לנטען בבקשת האישור, היא גובה דמי כרטיס מלאים בגין החודש הראשון שבו הכרטיס בתוקף (גם אם הכרטיס לא בתוקף לאורך כל החודש), אך בחודש האחרון שבו הכרטיס בתוקף, מקס לא גובה דמי כרטיס כלל. עוד ציינה מקס כי החיוב החודשי במקס אינו קלנדרי. פרק הזמן של "חודש" לצורך חיוב דמי כרטיס במקס חל בתקופה שבין יום ה-26 לחודש לבין יום ה-25 לחודש העוקב. משמע, לקוח שהפעיל את הכרטיס במהלך חודש מסוים עד יום ה-25 לחודש – ישלם דמי כרטיס עבור כל החודש בחודש העוקב. לקוח שביטל את כרטיסו עד יום ה-25 לחודש – לא ישלם דמי כרטיס בכלל עבור החודש האחרון שהוא אוהז בכרטיס. כך, על אף שמקס זכאית לגבות דמי כרטיס בשיעור מלא הן בגין החודש הראשון והן בגין החודש האחרון שבהם הלקוח מחזיק בכרטיס ובלא כל קשר לשאלה באיזה יום בחודש הופעל הכרטיס וגם לא באיזה יום בחודש בוטל – והכל כפי שנפסק ב"עניין גולדשטיין", הרי שמטעמים שירותיים, מקס אינה נוהגת כפי זכותה ומעדיפה שלא לגבות את שהיא זכאית לגבות. מקס נוקטת באותה שיטת גבייה באופן עקבי, וכך יוצא כי ביחס לרובם המוחלט של הלקוחות מי ששילם דמי כרטיס מלאים בחודש הראשון גם אם החזיק בכרטיס בחלק מהחודש בלבד, יוצא נשכר בחודש האחרון שבו הוא אוהז בכרטיס, שבו אינו משלם דמי כרטיס כלל. לעמדת מקס, כשהשיטה היא עקבית אין ולא יכולה להיות התעשרות;

▪ מקס טענה כי בניגוד לנטען בבקשת האישור, דמי הכרטיס נגבים בגין סל שירותים הניתנים על

ידי מקס ללקוחותיה, ואשר עלותם אינה תלויה כלל במספר הימים בהם היה הכרטיס בתוקף ואינה מושפעת ממספר הפעולות שבוצעו בכרטיס במהלך אותו חודש על ידי הלקוח. משכך טענה מקס, כי לא רק שאינה חייבת לגבות את דמי הכרטיס באופן יחסי למספר הימים בהם הלקוח אוחז בכרטיס, אלא שאין גם כל הצדקה לגבות את דמי הכרטיס באופן יחסי – כפי שכאמור נקבע בעניין גולדשטיין;

- מקס טענה כי בניגוד לנטען בבקשת האישור, הוראות תעריפון העמלות של מקס מאפשרות לה לנהוג בדרך בה היא נוהגת;
- מקס טענה למעלה מן הצורך ולשם הזהירות בלבד, כי לא מתקיימים התנאים הקבועים בסעיפים 4 ו-8 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006;
- מקס טענה כי לנוכח מכלול האמור, היא פעלה כדין, וכי המבקש אינו זכאי לסעדים שנתבקשו על ידו;

והואיל וביום 16 בינואר 2019 הוגשה תגובת המבקש לתשובת מקס לבקשת האישור, בה דחה המבקש את טענות מקס בתשובתה.

והואיל וביום 23 בינואר 2019 התקיימה ישיבת קדם משפט במהלכה בית המשפט הנכבד המליץ לצדדים לפנות להליך גישור.

והואיל ובהתאם להמלצת בית המשפט הנכבד, הצדדים פנו לקיום הליך גישור בפני כב' השופטת (בדימ') ורדה אלשיך.

והואיל ובנסיבות שלטענת המשיבה אינן קשורות לבקשת האישור אלא בעקבות מכירת אחזקותיו של בנק לאומי במקס, החל בפברואר 2019, החלה מקס לגבות דמי כרטיס באופן יחסי – קרי לקוח שמחזיק בכרטיס בחצי מהחודש ישלם דמי כרטיס בשיעור של 50%.

ובמילים אחרות: החל מחודש פברואר 2019 נוהגת מקס, בפועל, אם כי לשיטתה מטעמים אחרים לאלו שנטענו על ידי המבקש, באופן שהמבקש טען שעליה לנהוג.

והואיל ומשמעות הדברים היא שביחס ללקוחות שכבר לא אחזו בכרטיס של מקס לפני חודש פברואר 2019, חל ההסדר הקודם – קרי אותם לקוחות שילמו דמי כרטיס בחודש הראשון שבו אחזו בכרטיס ולא שילמו דמי כרטיס בחודש האחרון שבו החזיקו בכרטיס, ולכן לשיטת מקס, לא ניזוקו בדבר (וזאת בלא לגרוע מהטעון כי בהתאם ל"עניין גולדשטיין" רשאית מקס לגבות דמי כרטיס מלאים הן בחודש הראשון והן בחודש האחרון שבו הלקוח אוחז בכרטיס). יחד עם זאת, הלקוחות הנמנים בקבוצה, שילמו דמי כרטיס מלאים בחודש הראשון (אלא אם קיבלו את הכרטיס לאחר ה-25 בחודש, שאז לא שילמו דמי כרטיס בגין החודש הראשון בכלל), אך בחודש האחרון שבו יאחזו בכרטיס במועד כלשהו בעתיד, הם עתידים לשלם דמי כרטיס באופן יחסי, בהתאם לשיטת החיוב החדשה (וזאת בניגוד למצב הקודם שבו לא היו משלמים דמי כרטיס בחודש האחרון שבו החזיקו בכרטיס, אלא אם הפסיקו את החזקתם בכרטיס לאחר ה-25 בחודש).

והואיל ובמסגרת הליך הגישור, הסכימו הצדדים לצורך הסדר זה כי הקבוצה שתכונה להלן "קבוצות לקוחות העבר", הכוללת את הלקוחות שהחזיקו בכרטיס אשראי של מקס בשבע השנים הקודמות למועד הגשת בקשת האישור, ושחודש פברואר 2019, עת שונתה שיטת חיוב דמי הכרטיס, כבר לא היו לקוחות של מקס לא יקבלו פיצוי במסגרת ההסדר. אותם לקוחות, ברובם המוחלט של

המקרים, שילמו דמי כרטיס מלאים בחודש הראשון שבו החזיקו בכרטיס ולא שילמו דמי כרטיס בחודש האחרון שבו החזיקו בכרטיס. בהתאם, הצדדים סבורים כי בחישוב המתייחס לכלל חברי תת הקבוצה הנ"ל ובהנחה שהמשיבה רשאית לקזז את ימי החודש האחרון בהם לא גבתה דמי כרטיס הרי שלקוחות אלו לא ניזוקו (ומקס אף טוענת כי בהתאם ל"עניין גולדשטיין" מלכתחילה לא יכלו להעלות טענה לנזק), ובכל מקרה, גם אלו שיכולים לטעון באופן תיאורטי לנזק – נזקם קטן (שהרי אם המשיבה רשאית לקזז את החודש האחרון הרי שתוחלת הנזק הינה אפס) כאשר עלויות איתורם הן גבוהות, ומשכך המבקש מבקש להסתלק מבקשת האישור בהקשרם של לקוחות אלו. משמדובר בהסתלקות, הרי שלא ייווצר מעשה בית דין ביחס לאותם לקוחות, כך שלקוח ספציפי שישבור שהינו זכאי לפיצוי כלשהו (והצדדים סבורים כי אין בסיס לתביעה כזו) יוכל להגיש תביעה אישית בעניין.

והואיל

ולשיטת מקס, ביחס ללקוחות שיכוננו להלן "קבוצת הלקוחות הפעילים", לקוח ששילם דמי כרטיס מלאים בחודש הראשון, גם אם החזיק בכרטיס רק חלק מהחודש, ובחודש האחרון ישלם דמי כרטיס יחסיים, ביחס לתקופה שבה החזיק בכרטיס אינו ניזוק, שכן כפי שנקבע ב"עניין גולדשטיין" השירות שניתן ע"י מקס ללקוח אינו מותנה במספר הימים שבו הלקוח אוזח בכרטיס. מנגד טען המבקש כי הלקוחות הפעילים ניזוקים, וזאת משום שבניגוד ללקוחות העבר ש"פוצו" על דמי הכרטיס המלאים שנגבו מהם בחודש הראשון, בכך שלא שילמו דמי כרטיס בחודש האחרון, הרי שהלקוחות הפעילים ישלמו דמי כרטיס יחסיים בחודש האחרון, על אף ששילמו דמי כרטיס מלאים בחודש הראשון שבו אחזו בכרטיס.

והואיל

ובמסגרת הליך הגישור, הצליחו הצדדים לגשר על הפערים ביניהם ביחס ללקוחות הפעילים כך שקבוצת הלקוחות הפעילים תכלול את הלקוחות שמתקיימים לגביהם שני **התנאים המצטברים** הבאים:

- הקבוצה תכלול כל מחזיק כרטיס אשראי **שהחזיק בכרטיס של מקס במועד הגשת בקשת האישור** (והחל משבע השנים הקודמות למועד הגשת בקשת האישור) ונגבו ממנו דמי כרטיס בגין **מלוא החודש הראשון שבו החזיק בכרטיס**, חרף היותו של הכרטיס בתוקף רק חלק מהחודש;
- אותו לקוח מחזיק באותו כרטיס אשראי (או תחליפו – בהנחה שהייתה רציפות בגביית דמי הכרטיס, ולא היה חודש "אחרון" שבו הלקוח לא שילם דמי כרטיס) ומשולם בגינו דמי כרטיס עד היום, או למצער החזיק בכרטיס לאחר חודש פברואר 2019 – המועד שבו שונתה מדיניות גביית דמי הכרטיס במקס, כמפורט לעיל, באופן שבחודש האחרון שבו החזיק הלקוח בכרטיס נגבו ממנו דמי כרטיס באופן יחסי למספר הימים שבהם החזיק בכרטיס, על אף ששילם דמי כרטיס מלאים בחודש הראשון שבו אחז בכרטיס.

והואיל

והצדדים סבורים כי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה בנסיבות העניין.

והואיל

והצדדים סבורים, כי ההסכם המפורט להלן הינו הסדר פשרה ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה בסוגיות שבמחלוקת.

לפיכך, הוצהר, הותנה והוסכם בין הצדדים כדלקמן:

א. מבוא, נספחים ופרשנות

1. המבוא והרישא להסדר זה מהווים חלק בלתי נפרד מן ההסדר (להלן ביחד: "ההסדר").
2. הסדר זה הינו לצורכי פשרה בלבד ומבלי שמי מהצדדים מודה בטענות הצד שכנגד או חלקן, ומבלי שמי מהצדדים חוזר בו מטענה שטען, כאשר ההסדר הינו בין כלל חברי הקבוצה כפי שהוגדרה בס' 5 להלן ("הבקשה"), לבין מקס וכל מי שמטעמה.
3. [1"] העתק נוסח הבקשה לאישור הסדר פשרה שתוגש לבית המשפט, מצורף להסדר זה ומסומן **נספח "1"**.
4. כותרות הסעיפים הנכללים בהסדר הינן לשם הנוחות בלבד ואין לעשות בהן שימוש בפרשנות ההסדר.
5. כל האמור בלשון יחיד בהסדר, תהא לו גם משמעות בלשון רבים. כל האמור בלשון זכר, תהא לו משמעות גם בלשון נקבה.
6. **לכל המונחים המפורטים להלן בהסדר תהא המשמעות כדלקמן:**

הקבוצה המיוצגת: "כל מחזיק כרטיס אשראי של **מקס שהחזיק בכרטיס של מקס במועד הגשת בקשת האישור** (והחל משבע השנים הקודמות למועד הגשת האישור) ונגבו ממנו דמי כרטיס בגין **מלוא החודש הראשון שבו החזיק בכרטיס**, חרף היותו של הכרטיס בתוקף רק חלק מהחודש ועודנו מחזיק בכרטיס (או תחליפו – בהנחה שהייתה רציפות בגביית דמי הכרטיס, ולא היה חודש "אחרון" שבו הלקוח לא שילם דמי כרטיס) ומשלם בגינו דמי כרטיס עד היום, או למצער החזיק בכרטיס לאחר חודש פברואר 2019 – המועד שבו שונתה מדיניות גביית דמי הכרטיס במקס, באופן שבחודש האחרון שבו החזיק הלקוח בכרטיס נגבו ממנו דמי כרטיס באופן יחסי למספר הימים שבהם החזיק בכרטיס, על אף ששילם דמי כרטיס מלאים בחודש הראשון שבו אחז בכרטיס".

הצדדים מבקשים להסב את תשומת ליבו של בית המשפט הנכבד לכך שהגדרה זו **שונה** מההגדרה שנכללה בבקשת האישור, זאת נוכח השינוי שחל במקס בנוגע לאופן גביית דמי כרטיס, כמפורט לעיל.

ב. עקרונות הסדר הפשרה

6. מטרתו של הסדר הפשרה היא לפצות את קבוצת הלקוחות הפעילים, כהגדרתה לעיל, וזאת באופן שישקף את הסיכויים והסיכונים הגלומים נוכח הטענות אשר הועלו על ידם, לצורך סילוק מוחלט ומלא של טענות אלה.
7. כאמור, ביחס לקבוצת לקוחות העבר, הסכימו הצדדים כי המבקש יסתלק מתביעתו, וזאת לאחר שבניגוד לנטען בבקשת האישור שלקוחות אלו חויבו בדמי כרטיס מלאים בחודש הראשון והאחרון שבו החזיקו את הכרטיס, הרי שבפועל נהגה מקס שלא לחייב בגין החודש האחרון, כך שהדברים מתקזזים: כשם שחייבה את בעלי הכרטיס בגין החודש הראשון כולו (אלא אם קיבל את הכרטיס לאחר ה-25 בחודש) כך לא חייבה את בעלי הכרטיס בגין החודש האחרון (אלא אם סיימו את החזקה בכרטיס לאחר ה-25 לחודש).
8. כמו כן, נוכח השינוי שחל במקס בנוגע לאופן גביית דמי הכרטיס, הסכימה מקס כי ללא תלות בשאלה האם הייתה רשאית לגבות מהלקוחות דמי כרטיס בשיעור מלא בגין החודש הראשון שבו החזיקו בכרטיס, אף אם

הלקוחות החזיקו בכרטיס רק חלק מאותו חודש – הרי שהלקוחות לא ייהנו עוד מכך שבחודש האחרון לא ישלמו דמי כרטיס כפי שהיה נהוג לפני השינוי בפברואר 2019 ומשכך חל שינוי לרעה במצבם.

9. בהתאם, לצורך הסדר הפשרה בלבד, הסכימו הצדדים כי מקס תזכה את חברי קבוצת הלקוחות הפעילים בסכום כספי המהווה מחצית מסכום דמי הכרטיס אותו היו משלמים הלקוחות בממוצע, לו היה החיוב בחודש הראשון חיוב יחסי.

בהתאם לחישוב שערכה מקס, סך דמי הכרטיס שהיו נגבים מהלקוחות הפעילים, כהגדרתם לעיל, לו היו משלמים דמי כרטיס באופן יחסי בחודש הראשון שבו החזיקו בכרטיס (ושבו שילמו בפועל דמי כרטיס מלאים), היה עומד על סך של 1,922,162 ₪.

מאחר ובמסגרת הסדר הפשרה סוכם כי לקוחות אלו יפוצו, באופן יחסי, בכ-50% מהסכום ששילמו, הרי שהחזר ללקוחות יעמוד על סך של 961,081 ₪.

נתונים אלו מעודכנים ליום חתימת הסכם הפשרה בין הצדדים.

ג. דרך העברת סכום החזר הכספי והפיצוי האחיד ללקוחות, והפרסום בעניינם

10. תשלום החזר הכספי לחברי קבוצת הלקוחות הפעילים יבוצע לא יאוחר מ-45 ימים מיום אישור הסדר הפשרה, בדרך של זיכוי כרטיס החיוב שלהם בסכום התשלום לו הם זכאים.

11. ככל שבמועד ביצוע התשלום מי מחברי קבוצת הלקוחות הפעילים כבר לא יהיה לקוח של מקס, יבוצע התשלום על דרך של זיכוי חשבון הבנק של הלקוח, אשר פרטיו מצויים בידי מקס, ככל שאלו מצויים בידי מקס.

אם ימצא לקוח שביטל את כרטיס האשראי של מקס, ובתוך כך גם את חשבון הבנק שפרטיו ידועים למקס, מקס תשלח לאותו לקוח הודעת SMS, בה יתבקש הלקוח למסור למקס את פרטי חשבון הבנק אליו ירצה שמקס תעביר את הזיכוי.

אם למרות האמור בסעיף 11 לעיל, יתגלה מקרה בו לא יאוחר חבר קבוצה, מקס תעביר את הזיכוי שמגיע לאותו חבר קבוצה כתרומה לקרן לניהול וחלוקת כספים שנפסקו כסעד, כהגדרת מונח זה בסעיף 27 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן: "הקרן").

12. לצד ביצוע התשלום כמפורט לעיל, מקס תשלח ללקוחות הזכאים להחזר הכספי או לפיצוי הודעת SMS, בה תציין כי הלקוחות זוכו בסכום התשלום, ותפנה אותם, באמצעות קישור, לדף אינטרנט בו יוסבר להם מקור זכאותם לתשלום.

13. לשם הזהירות בלבד, מוסכם כי הודעות ה-SMS אשר תישלחנה ללקוחות בהתאם לפרק זה לא תיחשבנה ל"הודעת פרסומת", כמובנו של מונח זה בסעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, וחברי הקבוצה המיוצגת מותרים על כל טענה בעניין זה.

14. עוד מובהר כי מקס תצא ידי חובתה בעצם משלוח הודעת ה-SMS למספר הטלפון של הלקוחות, כפי שזה מעודכן במערכתיה.

15. לצד זאת, בתום תקופת ביצוע החזר הכספי לחברי הקבוצה, מקס תגיש דו"ח, בליווי תצהיר, שיפרט את שיעור ההשבה שבוצע בפועל. למען הסר ספק, אם תיוותר יתרה, המשביה תתרום את מלוא הסכום לקרן, כהגדרתה לעיל.

ד. המלצה בדבר תשלום גמול למבקש ושכר טרחה לב"כ המבקש

16. בהתאם להוראות סעיף 18(ז)(2) לחוק, ממליצים הצדדים כי מקס תישא בגמול למבקש בסכום כולל של 60,000 ש"ח בתוספת מע"מ כדין.
17. כמו כן ממליצים הצדדים כי מקס תישא בשכר טרחת בא-כוח המבקש, עו"ד דביר גליזר, בסכום של 180,000 ש"ח בתוספת מע"מ כדין, כנגד חשבונית מס כדין.
18. הסכומים המפורטים לעיל ישולמו שלא על חשבון הפיצוי לו זכאים חברי הקבוצה על-פי הסכם הפשרה, ובנפרד מהם.
19. הסכומים שלעיל עולים בקנה אחד עם העקרונות המקובלים בפסיקה לקביעת גמול למבקש ושכר טרחה לבא-כוחו של המבקש, וזאת בהתחשב בתועלת שהושגה עבור הקבוצה כתוצאה מניהול ההליך.
20. על פי הפסיקה בבואו לפסוק גמול לתובע ושכר טרחה לבא כוחו שוקל בית המשפט שלושה סוגי נימוקים, הגם שאין מדובר ברשימה סגורה: שיקולי תשומה (מידת הטרחה שטרחה התובע ובאי כוחו ומידת הסיכון שנטלו על עצמם בעת הגשת התובענה), שיקולי תפוקה (התועלת שהביאה התובענה לקבוצה) ושיקולי הכוונה ציבורית (תיקון התנהלותו של הנתבע מכאן ואילך).
- ראו, לדוגמא: ת"צ (מחוזי מרכז) 53368-02-11 **ניצנים עיצוב גנים בע"מ נ' סנוול ישראל**, פסקה 22 (פורסם בנבו, 19.2.2017); אלון קלמנט "קווים מנחים לפרשנות חוק התובענות הייצוגיות, התשס"ו – 2006", **הפרקליט** מט 131, 158-162 (2006).
21. במקרה זה שכר הגמול ושכר הטרחה הם סבירים הן לאור שיקולי התשומה (הגשת התביעה ובקשת האישור, הגשת תגובה לתשובתה המפורטת של מקס וניהול הליכי הגישור), והן לאור שיקולי התפוקה: פיצוי נכבד לחברי הקבוצה.
22. הואיל וכך סבורים הצדדים כי שיעורי הגמול ושכר הטרחה הם ראויים וסבירים ומן הדין לאשרם.
23. עוד ייאמר, כי ראוי לאשר את תשלום שכר הטרחה והגמול כמפורט לעיל, בנסיבות בהן סכומים אלה אינם באים על חשבון הפיצוי הניתן לחברי הקבוצה המיוצגת.
24. סכומי הגמול ושכר הטרחה ישולמו במלואם בתוך 30 יום מיום אישור ההסדר.

ה. בקשה לאישור ההסדר

25. הצדדים יגישו לבית המשפט בקשה לאישור הסדר זה אליה יצורפו תצהירי הצדדים ובאי כוחם בהתאם לסעיף 18(ב) לחוק תובענות ייצוגיות וסעיף 12(ב) לתקנות התובענות הייצוגיות.

ו. ויתור על תביעות וסילוק ומעשה בית דין

26. כמפורט להלן, הסדר הפשרה יהווה מעשה בי-דין ביחס ללקוחות הפעילים כהגדרתם לעיל, ביחס לדמי הכרטיס שנגבו וייגבו מהם.
27. למען הסר ספק, מוסכם על הצדדים כי אופן גביית דמי הכרטיס החל מחודש פברואר 2019 הוא לגיטימי ועולה בקנה אחד עם הוראות הדין. בשים לב לאמור, דמי הכרטיס ייחשבו כתשלום עבור זכות השימוש בכרטיס, ולא תהיה כל מגבלה אחרת על מקס לגבות את דמי הכרטיס, בכפוף כמובן להוראות הדין בקשר עם כך.

28. בכפוף לאישור הסדר הפשרה על ידי בית המשפט הנכבד, מוותרים הלקוחות הפעילים (למעט חברי הקבוצה שניתנה על ידם הודעת פרישה מן הקבוצה כמפורט בהסדר הפשרה) ו/או מי מטעמם, באופן סופי ומוחלט, על כל טענה ו/או דרישה ו/או זכות ו/או עילה הנובעים ו/או הכרוכים עם איזו מהטענות ו/או הדרישות הכלולות בכתבי הטענות מטעם המבקש, והפיצוי שניתן להם במסגרת הסדר זה, הוא הפיצוי היחיד לו יהיו זכאים.
29. הוויתור כאמור (וכך גם מעשה בית הדין) יחול על מקס ו/או כל מי שקשור אליה ו/או מי מטעמה וזאת ביחס לקבוצת הלקוחות הפעילים כהגדרת מונח זה בבקשה.
30. הסדר הפשרה ופסק הדין שייתן לו תוקף יהוו מעשה בית דין לגבי מלוא העילות והסעדים שצוינו בבקשה לאישור התובענה כייצוגית כלפי הלקוחות הפעילים.
31. כאמור, ביחס ללקוחות העבר, המבקש מסתלק מבקשת האישור, לאור עמדת הצדדים כי אין באמתחתם עילת תביעה, ומבלי שאדם המעוניין בכך יוגבל מלהגיש תביעה אישית בעניין.

ז. פרישה

32. על פי האמור בהסדר הפשרה, ההסדר לא יחול על חבר קבוצה שמסר הודעת פרישה, בהתאם לאמור בסעיפים 11 או 18(ו) לחוק תובענות ייצוגיות, בתוך 45 יום מפרסום מודעה על הגשת הבקשה לאישור הסדר הפשרה כאמור בסעיף 25(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות. תובעים שלא ימסרו הודעת פרישה בתוך 45 יום ממועד פרסום המודעה על הגשת הבקשה לאישור הסדר הפשרה לבית המשפט הנכבד, ייחשבו לעניין הסכם הפשרה כמי שנתנו את הסכמתם להכללתם בקבוצת התובעים ולהתקשרותם בהסכם הפשרה, ובכלל זה ייחשבו כמי שהתגבשו כלפיהם אוטומטית ויתור וסילוק סופיים מלאים ומוחלטים של כל עילות התובענה.

ח. תנאי מתלה

33. תוקפו של הסדר פשרה זה מותנה באישורו, בפסק דין חלוט על ידי בית המשפט המחוזי הנכבד במחוז בתל אביב – יפו.
34. לא אושר ההסדר בידי בית המשפט המחוזי הנכבד או שאושר בשינויים מהותיים עבור מי מהצדדים, יהפוך הסדר זה לבטל ומבוטל, כאשר כל צד שומר על מלוא טענותיו.
35. מקס תהיה זכאית לבטל הסכם זה באם יוגשו 100 הודעות של חברי הקבוצה על פרישה מההסדר.

ט. היעדר צורך במינוי בודק ותצהיר מסכם של מקס

36. הצדדים סבורים כי בנסיבות שתוארו לעיל מתייתר הצורך במינוי בודק בהתאם לסעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות.
37. לפיכך, יבקשו הצדדים שלא למנות בודק בתיק זה וינמקו בקשה זו, במסגרת הבקשה לאישור הסדר הפשרה שתוגש לבית המשפט הנכבד.

י. פרסום ויידוע הציבור, היועץ המשפטי לממשלה ומנהל בתי המשפט

38. לאחר אישורו של בית המשפט הנכבד, תפרסם מקס, על חשבונה, את דבר הגשת הבקשה לאישור הסדר הפשרה בשני עיתונים יומיים, וזאת בהתאם לסעיף 18(ג) לחוק.

["2"] העתק נוסח המודעה הראשונה (לפי סעיף 18(ג) בחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006) לפרסום בעיתונות, מצורף להסדר זה ומסומן **נספח "2"**.

39. על-פי סעיף 18(ג) לחוק, ובהתאם להוראותיו של בית המשפט הנכבד, ישלחו הצדדים, כמתחייב על-פי דין, העתק של בקשה זו; הסדר הפשרה; בקשת האישור; תשובת מקס לבקשת האישור; ותשובת המבקש לתשובת מקס ליועץ המשפטי לממשלה ולמנהל בתי המשפט.

40. עם אישור הסדר הפשרה על ידי בית המשפט הנכבד על פי סעיף 19 לחוק, תפרסם מקס, על חשבונה, בשני עיתונים יומיים, הודעה המציינת את דבר אישור הפשרה, וזאת בהתאם לדרישת סעיף 25(א)(4) לחוק.

["3"] העתק נוסח המודעה השניה (לפי סעיף 25(א)(4) בחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006) לפרסום בעיתונות, מצורף להסדר זה ומסומן **נספח "3"**.

יא. כללי

41. אין בהסדר זה כל הודאה של מי מהצדדים באיזו מטענות הצד האחר להסדר. מי מבין הצדדים לא יורשה לעשות שימוש בהסכם זה בהליך משפטי כלשהו ככל שההסכם יבוטל או לא יאושר על ידי בית המשפט.

42. עם חתימתו של הסדר פשרה זה בטלים ומבוטלים כל הסדר, הסכם, טיוטת הסכם, זכרון דברים, הצהרה, הבטחות והתחייבויות שנערכו בין הצדדים ו/או בין מי מטעמם קודם לחתימתו של הסדר פשרה זה, אם וככל שנערכו (וזאת בין שנערכו בכתב ובין שנערכו בעל פה). כל טיוטות ההסדר והתכתובות שהוחלפו בין הצדדים בקשר להסדר פשרה זה אינן מחייבות, לא ישמשו לפרשנות, לא יוצגו בפני ערכאות שיפוטיות ואף לא יהיו קבילות כראיה בהליכים שיפוטיים ובכלל.

43. לא יהיה כל תוקף לכל שינוי או תוספת להסדר, אלא אם הם נעשו בכתב ונחתמו על ידי כל הצדדים להסדר ואושרו על ידי בית המשפט. לא תישמע טענה של שינוי ההסדר בעל פה. כמו כן, לא יהיה תוקף לכל מצג ו/או מו"מ, ככל שנוהל בין הצדדים, קודם לחתימת ההסדר.

44. הצדדים מתחייבים לפעול בתום לב לקיומו של ההסדר, לבצע את כל הפעולות ולחתום על כל המסמכים, האישורים, הטפסים וההודעות, ככל שיידרש, ושיהיה מועיל לצורך ביצוען של הוראות ההסדר.

ולראיה באו הצדדים על החתום :

מקס איט פיננסים בע"מ

דן מנחם ברליצהיימר

הריני לאשר בזאת, כי הסדר זה נחתם בהמלצתי לאחר הליך גישור ענייני וממצה שהתקיים בפני, לטעמי ההסדר הוגן, ראוי וסביר ואני מאשרת הסדר זה בחתימתי על פי הוראת תקנה 9 לתקנות בתי המשפט (גישור), התשנ"ג - 1993.

ורדה אלשיך (שופטת בדימוס) – מגשרת

בעניין: דן מנחם ברליצהיימר

על ידי עורך דין דביר גלזר, מרחוב שפע טל 1, תל-אביב 6701318
טלפון: 03: 5607010; פקס: 03-5607020
דואר אלקטרוני: dvir@ma-lw.co.il

המבקש;

- נגד -

מקס איט פיננסים בע"מ [לשעבר לאומי קארד בע"מ]

על ידי עורכי הדין יחיאל כשר, עופר שובל, ניר וינטראוב וכל עורך
דין אחר ממשדד תדמור לוי ושות', עורכי דין, מרכז עזריאלי 5,
המגדל המרובע, קומה 34, דרך מנחם בגין 132, תל אביב 6701101
טלפון: 03-6846000, פקס: 03-6846001
דואר אלקטרוני: courts@tadmor-levy.com

המשיבה;

בקשה מטעם הצדדים לאישור הסדר פשרה בבקשה לאישור תובענה כייצוגית

ולמתן תוקף של פסק דין להסדר

המבקש, מר דן מנחם ברליצהיימר ("המבקש"), והמשיבה, מקס איט פיננסים בע"מ ("מקס"), מתכבדים בזאת להודיע לבית המשפט הנכבד כי לאחר משא ומתן מאומץ, בסיועה של המגשרת, כבוד השופטת (בדימוס) ורדה אלשיך, חתמו הצדדים על הסדר פשרה, בגדרי הבקשה מושא הליך זה לאישור תובענה ייצוגית ("הסדר הפשרה" ו-"בקשת האישור" בהתאמה).

["1"] הסדר הפשרה מצורף לבקשה זו ומסומן **נספח "1"**.

בהתאם, מתבקש בית המשפט הנכבד לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 ("החוק"), לאשר את הסדר הפשרה וליתן לו תוקף של פסק דין, ועוד לפני כן להורות כדלקמן:

א. להורות על פרסום הודעה בדבר הגשת הבקשה לאישור הסדר פשרה, בנוסח המצורף לבקשה שבכותרת, בהתאם לדרישות סעיף 18(ג) וסעיף 25(א)(3) לחוק ("ההודעה הראשונה").

["2"] עותק של נוסח ההודעה הראשונה (הכפוף לאישורו של בית המשפט הנכבד) מצורף לבקשה זו ומסומן **נספח "2"**.

ב. להורות בהתאם לסעיף 18(ג) לחוק, וסעיף 12(ד) לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010 ("התקנות"), על משלוח ההודעה הראשונה בצירוף העתק של בקשה זו ושל בקשת האישור, ליועץ המשפטי לממשלה ולמנהל בתי המשפט.

ג. להורות, בהתאם לסעיף 18(ד) לחוק, כי הגשת התנגדויות להסדר הפשרה תיעשה תוך 45 יום מיום פרסום ההודעה הראשונה.

ד. להורות כי כל אדם שאינו מעוניין כי הסדר הפשרה יחול לגביו, יבקש מבית המשפט (עם העתק לב"כ הצדדים), תוך 45 ימים ממועד פרסום ההודעה הראשונה, להתיר לו לצאת מן הקבוצה שעליה חל ההסדר,

בהתאם לסעיף 18(ו) לחוק, ולא – הוא ייחשב לעניין הסדר הפשרה כמי שנתן את הסכמתו להתקשרותו בהסדר ולהכללתו בקבוצה הרלוונטית, ובכלל זה ייחשב כמי שהתגבש כלפיו ובעניינו מעשה בית דין בקשר לעילות התובענה.

ה. להורות, בהתאם להוראות סעיף 19(א) לחוק, כי הסדר הפשרה ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, וכי סיום ההליך בהסדר הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין.

ו. להורות כי בנסיבות העניין ובשל טעמים מיוחדים שיפורטו בבקשה זו, מתייתר הצורך במינוי בודק, כאמור בסעיף 19(ב)(1) לחוק.

ז. לאשר את ההמלצה המוסכמת על הצדדים לעניין תשלום גמול למבקש ושכר טרחה לבא כוחו, כמפורט בפרק ח' להסדר הפשרה.

ח. להורות, בהתאם להוראות סעיף 25(א)(4) לחוק, על פרסום הודעה נוספת לציבור בדבר אישור הסדר הפשרה ("ההודעה השנייה"), בכפוף לכך שבית המשפט הנכבד יאשר את ההסדר, ובנוסף שיוגש לאישורו.

יובהר, כי בבסיס הסדר הפשרה המוצע עומדת ההבנה, כי **הצדדים אינם מודים בטענות הצד שכנגד ואינם מסכימים לנכונותן**, אך נוכח האמור בבקשה זו, וככל שבית המשפט הנכבד ייעתר לה, יתייתר הצורך לדון ולהכריע בטענות לגופן.

ואלה נימוקי הבקשה :

א. הרקע להגשת הסדר הפשרה – טענות הצדדים במסגרת כתבי הטענות והליך המו"מ

כתבי הטענות בתיק

1. ביום 7 במאי 2018 הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, תביעה כנגד מקס וכן בקשה לאישורה כתובענה ייצוגית.

למען שלמות התמונה יצוין כי בקשה קודמת שהגיש המבקש, שעניינה העילה כאן וכן עילה נוספת, לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז, במסגרת ת"צ 2192-10-17, נמחקה בחודש פברואר 2018 במסגרת הליך לפי סעיף 7 לחוק, בהוראת כב' בית המשפט המחוזי מרכז, תוך שמירת זכותו של המבקש להגישה מחדש בכל הנוגע לעילה כאן.

2. עניינה של בקשת האישור הוא בעמלת דמי כרטיס שמקס גובה מידי חודש מלקוחותיה המחזיקים בכרטיס חיוב, בגין סל השירותים הניתנים להם על ידה ("דמי כרטיס" או "עמלת דמי כרטיס").

3. בבקשת האישור נטען כי מקס גובה מלקוחותיה דמי כרטיס בשיעור מלא בחודש הראשון שבו הכרטיס מופעל ובחודש האחרון לפני שהכרטיס מבוטל, גם אם הכרטיס לא בתוקף לאורך כל החודש. לשיטת המבקש, על מקס לגבות דמי כרטיס יחסיים, כך שאם, לדוגמא, הכרטיס היה בתוקף במשך חצי חודש, דמי הכרטיס יהיו בשיעור של 50%.

כן טען המבקש כי מקס גובה את דמי הכרטיס בניגוד להוראות התעריפון שלה עצמה.

4. לטענת המבקש, מקס הפרה בהתנהלותה כביכול את חוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981, את כללי הבנקאות (שירות ללקוח) (עמלות), התשס"ח-2008, כמו גם את ההסכם שלה עם לקוחותיה ואת הוראות הפיקוח על הבנקים. בנוסף, טען המבקש כי מקס התעשרה שלא על פי זכות בדין על חשבון לקוחותיה, ומשכך, חייבת להשיב את הסכומים אותם גבתה ביתר.

5. הקבוצה המיוצגת הוגדרה בבקשת האישור באופן הבא: **"כל אדם ו/או תאגיד שהחל משבע השנים הקודמות למועד הגשת בקשת האישור גבתה ממנו המשיבה עמלת דמי כרטיס בגין מלוא החודש הראשון או האחרון של הכרטיס (כולל חודש ראשון או אחרון בשל סיום זמני – הקפאה והפשרה, וסיום בשל כרטיס שאבד/נגנב/יצא מכלל שימוש – ותחילת הכרטיס התחליפי) חרף היותו בשימוש ובתוקף רק בחלק מהחודש הראשון או האחרון"** (ס' 2 לבקשת האישור).

6. הסעדים שהתבקשו בבקשת האישור הם כדלקמן:

6.1. **"להשיב לחברי הקבוצה כל סכום שגבתה מהם כעמלת דמי כרטיס מעבר לחלק היחסי של החודש הראשון/אחרון שבו היה הכרטיס בשימוש ובתוקף"** (ס' 4א) לבקשת האישור);

6.2. **"להורות למשיבה [מקס - הח"מ] לחדול מגביית עמלות דמי כרטיס עבור חודש מלא ראשון/אחרון ותחת זאת לחייב בעמלת דמי הכרטיס בגין החלק היחסי בחודש שבו היה הכרטיס בתוקף ובשימוש"** (ס' 4ב) לבקשת האישור);

7. ביום 13 בנובמבר 2018 הגישה מקס את תשובתה לבקשת האישור ובה דחתה את הטענות שנטענו נגדה, וזאת, בין היתר, מהטעמים שיפורטו להלן.

8. מקס טענה כי בקשת האישור זהה לבקשה קודמת שהוגשה נגד מקס [שנקראה במועד הגשת הבקשה "לאומי קארד"] ונדחתה על ידי בית משפט נכבד זה בשנת 2010 בגדרי ת"א 2675-06 **גולדשטיין נ' לאומי קארד** (פורסם בנבו, 12.4.2010) ("עניין גולדשטיין").

המבקשות באותו הליך הגישו ערעור על פסק הדין, אך בעקבות המלצת בית המשפט העליון הן משכו את הערעור והוא נמחק (ע"א 3781/10 **גולדשטיין נ' לאומי קארד** (פורסם בנבו, 3.10.2011)).

מקס טענה כי ב"עניין גולדשטיין" דחה בית משפט נכבד זה את אותה הטענה המועלית כעת בבקשת האישור לפיה מקס גובה מלקוחותיה, מחזיקי כרטיסי האשראי, דמי כרטיס בשיעור קבוע לחודש, אף אם כרטיס האשראי לא היה בתוקף לאורך כל החודש אלא רק בחלקו, וזאת שלא כדין כביכול.

מקס טענה כי בפסק דינו ב"עניין גולדשטיין", קיבל בית משפט נכבד זה את טענת מקס במלואה וקבע כי העמלה נגבית בגין שירותים שאינם נגזרים מפרק הזמן בו מחזיק הלקוח בכרטיס ומשכך, אין חובה לגבות אותה באופן יחסי. קרי, בית המשפט הנכבד קבע כי גם אם לקוח מחזיק בכרטיס האשראי בחלק מהחודש בלבד, ניתן לחייבו בסכום המלא והקבוע של העמלה ולא בחלקה היחסי.

מקס טענה כי משכך, חלה ההלכה לפיה אין להגיש בקשה דומה לאישור תביעה ייצוגית אשר נדחתה, אלא

אם בכוחו של המבקש בבקשה המאוחרת להצביע על הבדל ממשי ומשמעותי בין בקשות האישור (זו שנדחתה וזו המאוחרת) וכי הגשת הבקשה אינה מהווה שימוש לרעה בהליכי משפט והטרדה שלא כדין של הצד שכנגד.

לעמדת מקס, המבקש לא הצביע על כל הבדל בין תביעתו לבין "עניין גולדשטיין", המצדיק דיון מחדש בסוגיית גביית עמלת דמי כרטיס. לעניין זה טענה מקס כי בניגוד לנטען על ידי המבקש, רפורמת העמלות שהובילה לצמצום מספר העמלות, תוך שעיגנה את זכותם של תאגידים בנקאיים, לרבות לאומי קארד, לגבות עמלת דמי כרטיס, לא שינתה דבר בעקרון המשפטי שהוכרע ב"עניין גולדשטיין". לכן, מאחר שקודם לרפורמת העמלות, הדין התיר למקס לגבות דמי כרטיס בשיעור מלא - מקס רשאית לעשות כן גם לאחר רפורמת העמלות.

9. מקס הוסיפה וטענה כי בקשת האישור לוקה בטעות עובדתית, שכן בניגוד לנטען בה, מקס גובה דמי כרטיס מלאים בגין החודש הראשון שבו הכרטיס בתוקף (גם אם הכרטיס לא בתוקף לאורך כל החודש), אך בחודש האחרון שבו הכרטיס בתוקף, מקס לא גובה דמי כרטיס כלל.

עוד ציינה מקס כי החיוב החודשי במקס אינו קלנדרי. לעניין דמי כרטיס במקס, פרק הזמן של "חודש" לצורך חיוב דמי כרטיס חל בתקופה שבין יום ה-26 לחודש לבין יום ה-25 לחודש העוקב.

משמע, לקוח שהפעיל את הכרטיס במהלך חודש מסוים עד יום ה-25 לחודש – ישלם דמי כרטיס עבור כל החודש בחודש העוקב. לקוח שביטל את כרטיסו עד יום ה-25 לחודש – לא ישלם דמי כרטיס בכלל עבור החודש האחרון שהוא אוהז בכרטיס.

מקס טענה כי המשמעות המעשית של הדברים היא שרובם המוחלט של הלקוחות ישלמו דמי כרטיס בחודש הראשון שבו הם אוהזים בכרטיס. לעומת זאת, רובם המוחלט של הלקוחות לא ישלמו דמי כרטיס בכלל – לא מלאים ולא חלקיים בגין החודש האחרון שבו הם אחזו בכרטיס, על אף שמבחן המעשה מלמד כי בחודש האחרון שבו לקוח אוהז בכרטיס, הוא נוטה לפנות מספר רב יותר של פעמים לשירות הלקוחות.

דהיינו – על אף שמקס זכאית לגבות דמי כרטיס בשיעור מלא הן בגין החודש הראשון והן בגין החודש האחרון של ההחזקה בכרטיס ובלא כל קשר באיזה יום בחודש הופעל הכרטיס וגם לא באיזה יום בחודש בוטל – והכל כפי שנפסק ב"עניין גולדשטיין", הרי שמטעמים שירותיים, מקס אינה נוהגת כפי זכותה ומעדיפה שלא לגבות את שהיא זכאית לגבות.

רוצה לומר: הטענה לפיה מקס "מרוויחה פעמיים" (ולמעשה – מרוויחה בכלל), מההקשר מושא בקשת האישור היא פשוט לא נכונה.

מקס הדגישה כי הינה נוקטת באותה שיטת גבייה באופן עקבי, וכך יוצא כי ביחס לרובם המוחלט של הלקוחות מי ששילם דמי כרטיס מלאים בחודש הראשון גם אם החזיק בכרטיס בחלק מהחודש בלבד, יוצא נשכר בחודש האחרון שבו הוא אוהז בכרטיס, שבו אינו משלם דמי כרטיס כלל.

לעמדת מקס, כשהשיטה היא עקבית אין ולא יכולה להיות התעשרות.

10. עוד הוסיפה מקס וציינה כי דמי הכרטיס נגבים בגין סל שירותים הניתנים על ידי מקס ללקוחותיה, ואשר עלותם אינה תלויה כלל במספר הימים בו היה הכרטיס בתוקף ואינה מושפעת ממספר הפעולות שבוצעו

בכרטיס במהלך אותו חודש על ידי הלקוח. מקס טענה כי לאור האמור לא רק שאין חובה, אלא שאין כל הצדקה לגבות את דמי הכרטיס באופן יחסי – כפי שכאמור נקבע ב"עניין גולדשטיין".

11. בתשובתה לבקשת האישור עמדה מקס גם על כך שהוראות תעריפון העמלות שלה מאפשרות לה לנהוג בדרך בה היא נוהגת – וזאת בניגוד לנטען על ידי המבקש.

12. למעלה מן הצורך ולשם הזהירות בלבד, מקס טענה כי לא מתקיימים התנאים הקבועים בסעיפים 4 ו-8 לחוק.

13. לנוכח מכלול האמור, טענה מקס בתשובה כי פעלה כדיון, וכי המבקש אינו זכאי לסעדים שנתבקשו על ידו.

14. ביום 16 בינואר 2019 הוגשה תשובת המבקש לתגובת מקס לבקשת האישור, ובה דחה המבקש את טענות מקס בתשובתה.

15. ביום 23 בינואר 2019 התקיימה ישיבת קדם משפט, במהלכה המליץ בית המשפט הנכבד לצדדים לפנות להליך גישור.

בהתאם להמלצת בית המשפט הנכבד, פנו הצדדים לקיום הליך גישור בפני כב' השופטת (בדימ') ורדה אלשיך.

התפתחויות שאירעו לאחר הגשת כתבי הטענות בתיק

16. החל מחודש פברואר 2019, בנסיבות שלעמדת מקס אינן קשורות לבקשת האישור, אלא בעקבות מכירת אחזקותיו של בנק לאומי במקס בהתאם להמלצות הוועדה להגברת התחרותיות בשירותים הבנקאיים והפיננסיים הנפוצים בישראל (ועדת שטרוב), החלה מקס לגבות דמי כרטיס באופן יחסי – קרי לקוח שמחזיק בכרטיס בחצי מהחודש ישלם דמי כרטיס בשיעור של 50%.

ובמילים אחרות: החל מחודש פברואר 2019 נוהגת מקס, בפועל, אם כי לשיטתה מטעמים אחרים לאלו שנטענו על ידי המבקש, באופן שהמבקש טען שעליה לנהוג.

17. משמעות הדברים במישור המעשי היא כי ביחס ללקוחות שכבר לא אחזו בכרטיס של מקס לפני חודש פברואר 2019, חל ההסדר הקודם – קרי אותם לקוחות שילמו דמי כרטיס בחודש הראשון שבו אחזו בכרטיס ולא שילמו דמי כרטיס בחודש האחרון שבו החזיקו בכרטיס, ולכן לשיטת מקס, לא ניזוקו בדבר (וזאת בלא לגרוע מהטיעון כי בהתאם ל"עניין גולדשטיין" רשאית מקס לגבות דמי כרטיס מלאים הן בחודש הראשון והן בחודש האחרון שבו הלקוח אחזו בכרטיס).

18. יחד עם זאת, הלקוחות הנמנים על הקבוצה, שילמו דמי כרטיס מלאים בחודש הראשון (אלא אם קיבלו את הכרטיס לאחר ה-25 בחודש, שאז לא שילמו דמי כרטיס בגין החודש הראשון בכלל), אך בחודש האחרון שבו יאחזו בכרטיס במועד כלשהו בעתיד, הם עתידים לשלם דמי כרטיס באופן יחסי, בהתאם לשיטת החיוב החדשה (וזאת בניגוד למצב הקודם שבו לא היו משלמים דמי כרטיס בחודש האחרון שבו החזיקו בכרטיס, אלא אם הפסיקו את החזקתם בכרטיס לאחר ה-25 בחודש).

19. בהליך הגישור דנו הצדדים בטענותיהם הן ביחס לעובדות שהיו בפניהם בעת הגשת כתבי הטענות בבקשת האישור והן באירועים שאירעו לאחר מכן (שינוי שיטת גביית דמי הכרטיס) והצליחו, בסיועה של כבי המגשרת, להגיע לכדי הסדר פשרה המצורף לבקשה זו.
20. נוכח המפורט לעיל ולהלן בבקשה זו, מתבקש בית המשפט הנכבד לאשר את הסדר הפשרה בין הצדדים.

ב. הגדרת הקבוצה עליה יחול הסדר הפשרה

קבוצת לקוחות העבר

21. כאמור לעיל, הקבוצה שתכונה להלן "קבוצת לקוחות העבר", כוללת את הלקוחות שהחזיקו בכרטיס אשראי של מקס בשבע השנים הקודמות למועד הגשת בקשת האישור, ושבוחדש פברואר 2019, עת שונתה שיטת חיוב דמי הכרטיס, כבר לא היו לקוחות של מקס.
- אותם לקוחות, ברובם המוחלט של המקרים, שילמו דמי כרטיס מלאים בחודש הראשון שבו החזיקו בכרטיס ולא שילמו דמי כרטיס בחודש האחרון שבו החזיקו בכרטיס.
22. בהתאם, הצדדים סבורים כי באופן סטטיסטי הדברים מתאזנים ובחישוב המתייחס לכלל חברי תת הקבוצה הנ"ל ובהנחה שהמשיבה רשאית לקזז את ימי החודש האחרון בהם לא גבתה דמי כרטיס הרי שקבוצת לקוחות אלו, כמכלול, לא ניזוקה (ומקס אף טוענת כי בהתאם ל"עניין גולדשטיין" מלכתחילה לא יכולה להעלות טענה לנזק), ואפילו אם חלק מחברי תת הקבוצה ניזוקו באופן תיאורטי כתוצאה משיטת החיוב (וכנגדם היו כאלו שהרוויחו) – נזקם קטן בהרבה מלקוחות קיימים (אם המשיבה רשאית לקזז את החודש האחרון הרי שתוחלת הנזק הממוצעת הינה אפס) כאשר עלויות איתורם הן גבוהות ומשכך המבקש מבקש להסתלק מבקשת האישור בהקשרם של לקוחות אלו.
- משמדובר בהסתלקות, הרי שלא ייווצר מעשה בית דין ביחס לאותם לקוחות, כך שלקוח ספציפי שסיבור שהינו זכאי לפיצוי כלשהו (והצדדים סבורים כי אין בסיס לתביעה כזו) יוכל להגיש תביעה אישית בעניין.

קבוצת הלקוחות המפוצים

23. לשיטת מקס, לקוח ששילם דמי כרטיס מלאים בחודש הראשון, גם אם החזיק בכרטיס רק חלק מהחודש, ובחודש האחרון ישלם דמי כרטיס יחסיים, ביחס לתקופה שבה החזיק בכרטיס אינו ניזוק, שכן כפי שנקבע ב"עניין גולדשטיין" השירות שניתן ע"י מקס ללקוח אינו מותנה במספר הימים שבו הלקוח אוהז בכרטיס. מנגד טען המבקש כי הלקוחות הפעילים ניזוקים, וזאת משום שבניגוד ללקוחות העבר ש"פוצו" על דמי הכרטיס המלאים שנגבו מהם בחודש הראשון, בכך שלא שילמו דמי כרטיס בחודש האחרון, הרי שהלקוחות הפעילים ישלמו דמי כרטיס יחסיים בחודש האחרון.
24. במסגרת הליך הגישור, הצליחו הצדדים לגשר על הפערים ביניהם ביחס ללקוחות הפעילים באופן הבא:
- קבוצת הלקוחות הפעילים תכלול את הלקוחות שמתקיימים לגביהם שני התנאים המצטברים הבאים:

24.1. הקבוצה (שתכונה להלן: "קבוצת הלקוחות הפעילים") תכלול כל מחזיק כרטיס אשראי שהחזיק בכרטיס של מקס במועד הגשת בקשת האישור (והחל משבע השנים הקודמות למועד הגשת בקשת האישור) ונגבו ממנו דמי כרטיס בגין מלוא החודש הראשון שבו החזיק בכרטיס, חרף היותו של הכרטיס בתוקף רק חלק מהחודש.

24.2. אותו לקוח מחזיק באותו כרטיס אשראי (או תחליפו – בהנחה שהייתה רציפות בגביית דמי הכרטיס, ולא היה חודש "אחרון" שבו הלקוח לא שילם דמי כרטיס) ומשלם בגינו דמי כרטיס עד היום, או למצער החזיק בכרטיס לאחר חודש פברואר 2019 – המועד שבו שונתה מדיניות גביית דמי הכרטיס במקס, כמפורט לעיל, באופן שבחודש האחרון שבו החזיק הלקוח בכרטיס נגבו ממנו דמי כרטיס באופן יחסי למספר הימים שבהם החזיק בכרטיס.

25. הצדדים מבקשים להסב את תשומת ליבו של בית המשפט הנכבד לכך שהגדרות אלה **שונות** מהגדרת הקבוצה בבקשת האישור, זאת נוכח השינוי שחל במקס בנוגע לאופן גביית דמי כרטיס, כמפורט לעיל.

ג. מטרת ההסדר

26. מטרתו של הסדר הפשרה היא לפצות את קבוצת הלקוחות הפעילים, כהגדרתה לעיל, וזאת באופן שישקף את הסיכויים והסיכונים הגלומים נוכח הטענות אשר הועלו על ידם, לצורך סילוק מוחלט ומלא של טענות אלה.

ד. הסכמות הצדדים

27. כאמור, ביחס לקבוצת לקוחות העבר, הסכימו הצדדים כי המבקש יסתלק מתביעתו, וזאת לאחר שבניגוד לנטען בבקשת האישור שלקוחות אלו חויבו בדמי כרטיס מלאים בחודש הראשון והאחרון שבו החזיקו את הכרטיס, בפועל נהגה מקס שלא לחייב בגין החודש האחרון, כך שבכל הנוגע ללקוחות עבר הדברים לכאורה מתקזזים: כשם שחייבה את מחזיקי הכרטיס בגין החודש הראשון כולו (אלא אם קיבל את הכרטיס לאחר ה-25 בחודש) כך לא חייבה את מחזיקי הכרטיס בגין החודש האחרון (אלא אם סיימו את ההחזקה בכרטיס לאחר ה-25 לחודש).

28. כמו כן, נוכח השינוי שחל במקס בנוגע לאופן גביית דמי הכרטיס, הסכימה מקס כי ללא תלות בשאלה האם הייתה רשאית לגבות מהלקוחות דמי כרטיס בשיעור מלא בגין החודש הראשון שבו החזיקו בכרטיס, אף אם הלקוחות החזיקו בכרטיס רק חלק מאותו חודש – הרי שהלקוחות הפעילים לא ייהנו עוד מכך שבחודש האחרון לא ישלמו דמי כרטיס כפי שהיה נהוג לפני השינוי בפברואר 2019 ומשכך חל שינוי לרעה במצבם.

29. בהתאם, לצורך הסדר הפשרה בלבד, הסכימו הצדדים כי מקס תזכה את חברי קבוצת הלקוחות הפעילים בסכום כספי המהווה מחצית מסכום דמי הכרטיס אותם היו משלמים הלקוחות בממוצע, לו היה החיוב בחודש הראשון חיוב יחסי.

בהתאם לחישוב שערכה מקס, סך דמי הכרטיס שהיו נגבים מהלקוחות הפעילים, כהגדרתם לעיל (כולל לקוחות שכרטיסם בוטל לאחר פברואר 2019), לו היו משלמים דמי כרטיס באופן יחסי בחודש הראשון שבו החזיקו בכרטיס (ושבו שילמו בפועל דמי כרטיס מלאים), היה עומד על סך של 1,922,162 ש"ח

מאחר ובמסגרת הסדר הפשרה סוכם כי לקוחות אלו יפוצו, באופן יחסי, בכ-50% מהסכום ששילמו, הרי שהחזר ללקוחות יעמוד על סך של 961,081 ₪.

נתונים אלו מעודכנים ליום חתימת הסכם הפשרה בין הצדדים.

30. למען הסר ספק, אותם לקוחות, ישלמו בחודש האחרון שבו יחזיקו בכרטיס דמי כרטיס בשיעור יחסי למספר הימים בחודש שיחזיקו בכרטיס – כמו יתר לקוחות מקס.

ה. דרך העברת סכום החזר הכספי והפיצוי האחיד ללקוחות הפעילים, והפרסום בעניינם

31. תשלום החזר הכספי לחברי קבוצת הלקוחות הפעילים יבוצע בדרך של זיכוי כרטיס החיוב שלהם בסכום התשלום לו הם זכאים.

32. ככל שבמועד ביצוע התשלום מי מחברי קבוצת הלקוחות הפעילים כבר לא יהיה לקוח של מקס, יבוצע התשלום על דרך של זיכוי חשבון הבנק של הלקוח, אשר פרטיו מצויים בידי מקס, ככל שאלו מצויים בידי מקס.

33. לצד ביצוע התשלום כמפורט לעיל, מקס תשלח ללקוחות הזכאים לחזר הכספי או לפיצוי, הודעת SMS, בה תציין כי הלקוחות זוכו בסכום התשלום, ותפנה אותם, באמצעות קישור, לדף אינטרנט בו יוסבר להם מקור זכאותם לתשלום.

34. לשם הזהירות בלבד, מוסכם כי הודעות ה-SMS אשר תישלחנה ללקוחות בהתאם לפרק זה לא תיחשבנה ל"הודעת פרסומת", כמובנו של מונח זה בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, וחברי הקבוצה המיוצגת מוותרים על כל טענה בעניין זה.

35. עוד מובהר כי מקס תצא ידי חובתה בעצם משלוח הודעת ה-SMS למספר הטלפון של הלקוחות, כפי שזה מעודכן במערכותיה.

ו. ויתור וסילוק ומעשה בית דין

36. כמפורט להלן, הסדר הפשרה יהווה מעשה בי-דין ביחס ללקוחות הפעילים כהגדרתם לעיל, ביחס לדמי הכרטיס שנגבו וייגבו מהם בכל הנוגע לתקופת הגבייה של החודש הראשון ו/או האחרון.

37. למען הסר ספק, מוסכם על הצדדים כי אופן גביית דמי הכרטיס החל מחודש פברואר 2019 הוא לגיטימי ועולה בקנה אחד עם הוראות הדין. בשים לב לאמור, דמי הכרטיס ייחשבו כתשלום עבור זכות השימוש בכרטיס, ולא תהיה כל מגבלה אחרת על מקס לגבות את דמי הכרטיס, בכפוף להוראות כל דין.

38. בכפוף לאישור הסדר הפשרה על ידי בית המשפט הנכבד, מוותרים הלקוחות הפעילים (למעט חברי הקבוצה שניתנה על ידם הודעת פרישה מן הקבוצה כמפורט בהסדר הפשרה) ו/או מי מטעמם, באופן סופי ומוחלט, על כל טענה ו/או דרישה ו/או זכות ו/או עילה הנובעים ו/או הכרוכים עם איזו מהטענות ו/או הדרישות הכלולות בכתבי הטענות מטעם המבקש, והפיצוי שניתן להם במסגרת הסדר זה, הוא הפיצוי היחיד לו יהיו

זכאים.

39. הוויתור כאמור יחול כלפי מקס, על בעלי מניותיה, מנהליה, נציגיה וכל הפועלים בשמה ו/או עבורה ו/או כל מי מטעמה.

40. הסדר הפשרה ופסק הדין שייתן לו תוקף יהוו מעשה בית דין לגבי מלוא העילות והסעדים שצוינו בבקשה לאישור התובענה כייצוגית כלפי הלקוחות הפעילים.

41. כאמור, ביחס ללקוחות העבר, המבקש מסתלק מבקשת האישור, לאור עמדת הצדדים בדבר הקשיים בניהול תובענה ייצוגית בשם תת קבוצה זו, ומבלי שאדם המעוניין בכך יוגבל מלהגיש תביעה אישית בעניין.

ז. סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכריע במחלוקת בנסיבות העניין

42. הצדדים סבורים כי הסדר הפשרה אליו הגיעו, אשר בית המשפט הנכבד מתבקש לאשרו, הוא הסדר ראוי, הוגן וסביר וכי הוא הדרך היעילה וההוגנת להכריע במחלוקת בנסיבות העניין; זאת בשים לב לשלב בו מצוי ההליך, ובהתחשב בסיכונים ובסיכויים הטמונים בניהולו של ההליך דנן.

43. כמפורט לעיל, הסדר הפשרה מביח פיצוי ראוי ללקוחות מקס הזכאים לפיצוי במסגרת הסדר זה כבר כעת, בלא צורך בהליך משפטי ארוך, כאשר הצדדים סבורים כי הפיצוי לו יזכו הלקוחות משקפים כראוי את הסיכונים והסיכויים בבקשת האישור דנן, בהינתן פסק הדין ב"עניין גולדשטיין" שאושרר בבית המשפט העליון (ומחלוקת הצדדים לגביו)

ח. המלצת הצדדים בדבר תשלום גמול למבקש ושכר טרחה לב"כ המבקש

44. בהתאם להוראות סעיף 18(ז)(2) לחוק, ממליצים הצדדים כי מקס תישא בגמול למבקש בסכום כולל של 60,000 ש"ח, בתוספת מע"מ כדין.

45. כמו כן ממליצים הצדדים כי מקס תישא בשכר טרחת בא-כוח המבקש, עו"ד דביר גליזר, בסכום של 180,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין, כנגד חשבונית מס כדין.

46. הסכומים המפורטים לעיל ישולמו שלא על חשבון הפיצוי לו זכאים חברי הקבוצה על-פי הסכם הפשרה, ובנפרד מהם.

47. הסכומים שלעיל עולים בקנה אחד עם העקרונות המקובלים בפסיקה לקביעת גמול למבקש ושכר טרחה לבא-כוחו של המבקש, וזאת בהתחשב בתועלת שהושגה עבור הקבוצה כתוצאה מניהול ההליך.

48. על פי הפסיקה בבואו לפסוק גמול לתובע ושכר טרחה לבא כוחו שוקל בית המשפט שלושה סוגי נימוקים, הגם שאין מדובר ברשימה סגורה: שיקולי תשומה (מידת הטרחה שטרחה התובע ובאי כוחו ומידת הסיכון שנטלו על עצמם בעת הגשת התובענה), שיקולי תפוקה (התועלת שהביאה התובענה לקבוצה) ושיקולי הכוונה ציבורית (תיקון התנהלותו של הנתבע מכאן ואילך).

ראו, לדוגמא: ת"צ (מחוזי מרכז) 53368-02-11 **ניצנים עיצוב גנים בע"מ נ' סונול ישראל**, פסקה 22 (פורסם בנבו, 19.2.2017); אלון קלמנט "קווים מנחים לפרשנות חוק התובענות הייצוגיות, התשס"ו – 2006", **הפרקליט** מט 131, 158-162 (2006).

49. במקרה זה שכר הגמול ושכר הטרחה הם סבירים הן לאור שיקולי התשומה (הגשת התביעה ובקשת האישור, הגשת תגובה לתשובתה המפורטת של מקס וניהול הליכי הגישור), והן לאור שיקולי התפוקה: פיצוי נכבד לחברי הקבוצה שמשולם כבר כעת.

50. הואיל וכך סבורים הצדדים כי שיעורי הגמול ושכר הטרחה הם ראויים וסבירים ומן הדין לאשרם.

51. עוד ייאמר, כי ראוי לאשר את תשלום שכר הטרחה והגמול כמפורט לעיל, בנסיבות בהן סכומים אלה אינם באים על חשבון הפיצוי הניתן לחברי הקבוצה המיוצגת.

52. סכומי הגמול ושכר הטרחה ישולמו במלואם בתוך 30 יום מיום אישור ההסדר.

ט. אין צורך במינוי בודק

53. הצדדים מסכימים בזאת, כי לאור העובדה שבחינתו של ההסדר אינה מעוררת שאלות שבמומחיות, והשיקולים לבחינת אישור ההסדר הם משפטיים גרידא, אין כל צורך ממשי במינוי בודק בהתאם לסעיף 19(ב) לחוק, וכי מינוי בודק בסוגיה פשוטה זו, עלול לעכב שלא לצורך את מתן הפיצוי לחברי הקבוצה וכן להוסיף עלות, אשר בנסיבות העניין, אינה הכרחית.

54. יצוין, כי בהליכים דומים לתובענה דנן, אישר בית המשפט הסדרי פשרה בתובענות ייצוגיות מבלי שמינה בודק וזאת לאור מהות הסעד שניתן לציבור במסגרת הסכם הפשרה, ולנוכח העובדה שבחינת ההסדר התבססה על טענות משפטיות בלבד, כאשר הנתונים העובדתיים היו פשוטים, לא עוררו שאלה של הערכה כלכלית של ההסדר ולא הצריכו בדיקה נוספת כלשהי.

55. וראה לעניין זה ראו בין רבים גם: ת"צ (מחוזי חי) 6334-07-12 **גלוזברג נ' שטראוס גרופ בע"מ** (פורסם בנבו, 22.10.2013); ת.א. (מחוזי ת"א) 1953/04 **אליעזר נ' כרמל אגוד למשכנתאות והשקעות בע"מ**, (פורסם בנבו, 5.7.2007); ת"צ (מחוזי מרכז) 164-12-07 **שרייר נ' מהדרין בע"מ**, (פורסם בנבו, 24.2.2009); ת"צ (מחוזי ת"א) 28705-10-10 **שלמה נ' חברה לניהול של דיזינגוף סנטר בע"מ** (פורסם בנבו, 20.11.11); ת"צ (מינהליים מרכז) 8746-11-10 **קופלוביץ נ' המועצה המקומית גני תקוה** (פורסם בנבו, 16.11.2011); ות"צ (מחוזי מרכז) 17466-12-09 **גינר נ' מגדל מקפת קרנות פנסיה וקופות גמל בע"מ** (פורסם בנבו, 7.7.2013).

י. פרסום ויידוע הציבור, היועץ המשפטי לממשלה ומנהל בתי המשפט

56. לאחר אישורו של בית המשפט הנכבד, תפרסם מקס, על חשבונה, את דבר הגשת הבקשה לאישור הסדר הפשרה בשני עיתונים יומיים, וזאת בהתאם לסעיף 18(ג) לחוק.
57. על-פי סעיף 18(ג) לחוק, ובהתאם להוראותיו של בית המשפט הנכבד, ישלחו הצדדים, כמתחייב על-פי דין, העתק של בקשה זו; הסדר הפשרה; בקשת האישור; תשובת מקס לבקשת האישור; ותשובת המבקש לתשובת מקס ליועץ המשפטי לממשלה ולמנהל בתי המשפט.
58. עם אישור הסדר הפשרה על ידי בית המשפט הנכבד על פי סעיף 19 לחוק, תפרסם מקס, על חשבונה, בשני עיתונים יומיים, הודעה המציינת את דבר אישור הפשרה, וזאת בהתאם לדרישת סעיף 25(א)(4) לחוק.

יא. סוף דבר

59. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לאשר את הסדר הפשרה בתובענה הייצוגית בהתאם להוראות סעיף 18 לחוק, וליתן לו תוקף של פסק דין.
60. כן מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על יתר הסעדים המבוקשים ברישא לבקשה זו.
61. עוד מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כי עם מתן פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה יתגבש אוטומטית ויתור סופי, מלא ומוחלט של כל אחד מחברי הקבוצה המיוצגת, על כל טענה ו/או דרישה ו/או זכות ו/או עילה הנובעים ו/או הכרוכים עם איזו מן הטענות ו/או הדרישות הנוגעות לעובדות המתוארות בבקשת האישור – וזאת ביחס לקבוצת הלקוחות הפעילים כהגדרתם לעיל.
62. לבקשה זו מצורפים תצהירי הצדדים ובאי כוחם, וזאת בהתאם להוראות סעיף 18(ב) לחוק, ותקנה 12 לתקנות.
- אשר על כן, לנוכח המפורט לעיל ולהלן בבקשה זו, בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר את הסדר הפשרה בין הצדדים.**

ניר וינטראוב, עו"ד

עופר שובל, עו"ד

יחיאל כשר, עו"ד

דביר גליזר, עו"ד

ב"כ מקס

ב"כ המבקש

היום, 11 במאי 2020

תצהיר

אני החתום מטה, **דן מנחם ברליצהיימר**, נושא ת.ז. מס' 57192841, לאחר שהוזהרתי, כי עלי לומר את האמת וכי אם לא אעשה כן אחיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת בכתב, כדלקמן:

1. אני התובע הייצוגי בתובענה הייצוגית ת"צ 13330-05-18 **דן ברליצהיימר נ' מקס איט פיננסים בע"מ** (לשעבר לאומי קארד בע"מ) (להלן: "**התובענה**").

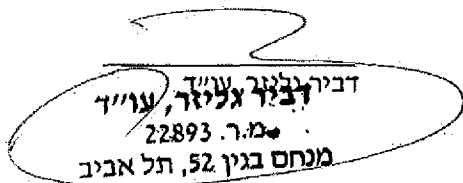
2. תצהיר זה מוגש בהתאם להוראת סעיף 18(ב) לחוק התובענות ייצוגיות התשס"ו-2006, ותקנה 12(ב)(2) לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010 במסגרת בקשה לאישור הסכם פשרה בתובענה.

3. כל הפרטים המהותיים הנוגעים להסדר הפשרה מפורטים בבקשה לאישור הסכם הפשרה, שתצהיר זה מוגש יחד עימה, ולא קיבלתי או אקבל טובת הנאה כלשהי בקשר להסכם הפשרה מעבר לגמול המומלץ המוסכם שם, בין במישרין ובין בעקיפין, וכן לא ידוע לי על טובת הנאה כלשהי שקיבל או יקבל מי מבאי כוחי מעבר לשכ"ט המפורט בהסדר הפשרה.

4. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי זה אמת.

דן מנחם ברליצהיימר

אני הח"מ, **דביר גליזר, עו"ד** מאשר כי ביום 7/7 לתודש 2020, הופיע בפני במשרדי שברחוב שפע טל 1, תל אביב, מר דן מנחם ברליצהיימר ת.ז. 57192841, המוכר לי אישית, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי אם לא יעשה כן יהא צפוי לעונשים הקבועים בחוק, אישר תוכן תצהירו הנ"ל וחתם עליו בפני.

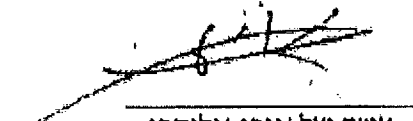

דביר גליזר, עו"ד
מ.ר. 22893
מנחם בגין 52, תל אביב

תצהיר

אני הח"מ, עו"ד יעל אזרן-אלנקרי, נושאת ת"ז מס' 029589231, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר אמת וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת בכתב כדלקמן:

1. תצהירי זה מוגש בהתאם לתקנה 12(ב)1 לתקנות תובענות ייצוגיות התשי"ע-2010, במסגרת בקשה לאישור הסכם פשרה ת"צ 18-05-13330 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו.
2. אני משמשת כרכזת תביעות במקס איט פיננסים בע"מ (ח"פ 512905423) ("מקסי"), הנתבעת בתיק זה והמשיבה בבקשה לאישור התובענה כייצוגית.
3. הסכם הפשרה המצורף לבקשה זו מגלם את מלוא ההבנות שהושגו בין הצדדים, ומלבד ההמלצות הכלולות בו בדבר תשלום גמול ושכ"ט, לא ניתנו מטעם מקס אל התובע המייצג או לבי"כ התובע המייצג טובות הנאה כלשהן, במישרין או בעקיפין, ואף לא התקבלו.
4. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי זה אמת.

עו"ד יעל אזרן-אלנקרי

אישור

הנני, מאשר בזאת, כי ביום 10 במאי 2020, קיימתי היוועדות חוזתית עם עו"ד יעל אזרן-אלנקרי, המוכרת לי אישית, בהתאם להחלטת ועדת האתיקה הארצית לשעת חירום מיום 24 במרץ 2020, וכי שמור בידי תיעוד חזותי של אימות התצהיר אשר יוגש לביהמ"ש ככל שיתבקש, ולאחר שהוזהרתי כי עליה להצהיר אמת וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה נכונות תצהירה דלעיל וחתמה עליו.

ניר וינטראוב, עו"ד

מ.ר. 78044

תדמור לוי ושות'

דרך מנחם בגין 111 ת"א 6701181

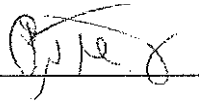
עו"ד ניר וינטראוב

תצהיר

אני החתום מטה עו"ד עופר שובל, ת"ז 034949032 לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה לאמור:

1. אני עושה תצהיר זה, בהתאם לתקנה 12(ב)(1) לתקנות תובענות ייצוגיות התשי"ע-2010, בתמיכה לבקשה לאישור הסדר פשרה אשר מוגשת במסגרת ת"צ 13330-05-18 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, דן מנחם ברליצהיימר נ' מקס איט פיננסים בע"מ (להלן: "הסדר הפשרה").
2. הנני משמש כב"כ של מקס איט פיננסים בע"מ [לשעבר לאומי קארד בע"מ] (להלן: "מקס").
3. כלל ההסכמות אליהן הגיעו מקס ודן מנחם ברליצהיימר (להלן: "המבקש") מפורטות בהסדר הפשרה ובנספחיו אשר הוצגו בפני בית המשפט הנכבד במסגרת הבקשה לאישור הסדר פשרה, שתצהירי זה תומך בה.
4. הסכם הפשרה המצורף לבקשה זו מגלם את מלוא ההבנות שהושגו בין מקס למבקש, ומלבד ההמלצות הכלולות בו בדבר תשלום גמול למבקש ושכר טרחה לבא כוחו, מקס ו/או מי מטעמה לא העבירה למבקש ו/או לבא כוחו כל טובת הנאה ואף לא הבטיחה להם כי יקבלו טובת הנאה כלשהי ממקס.
5. הנני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

עו"ד עופר שובל

אישור

אני החתום מטה, עו"ד ניר וינטראוב, מאשר בזה כי ביום 3 במאי 2020 הופיע בפני עו"ד עופר שובל, המוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתי, כי עליו להצהיר את האמת כולה ואת האמת בלבד וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה בפני.

ניר וינטראוב, עו"ד
מ.ר. 78044
ת"ד מנחם בנין 132, ת"א 6701101

ניר וינטראוב, עו"ד

הודעה בדבר הגשת בקשה לאישור הסכם פשרה

לפי חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות")

ניתנת בזאת הודעה בהתאם לסעיף 25 לחוק תובענות ייצוגיות, כי ביום 11 במאי 2020 הוגשה לבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו, בקשה לאישור הסדר פשרה (להלן: "הסדר הפשרה") במסגרת ת"צ 18-05-13330, אשר נחתם בין מר דן מנחם ברליצהיימר (להלן: "המבקש"), לבין מקס איט פיננסים בע"מ (להלן: "מקס").

ביסוד התובענה טענת המבקש לפיה מקס גובה מלקוחותיה דמי כרטיס בשיעור מלא בחודש הראשון שבו הכרטיס מופעל ובחודש האחרון לפני שהכרטיס מבוטל, גם אם הכרטיס לא בתוקף לאורך כל החודש, כאשר לטענתו בהתאם להוראות כללי הבנקאות (שירות ללקוח) (עמלות) על מקס היה לחשב את דמי הכרטיס בחודש הראשון והאחרון באופן יחסי לפי מספר הימים בהם היה הכרטיס בתוקף. מקס דוחה זאת וטוענת כי בגין מלוא החודש האחרון אינה גובה דמי כרטיס גם לגבי אותם ימים בחודש זה שבה היה הכרטיס בתוקף ולכן חיוב מלא בחודש הראשון מקוּוּז כנגד אי חיוב מלא בחודש האחרון; וכי שיטת חיוב זו חוקית ואף אושרה ע"י בית המשפט במסגרת פס"ד בתובענה ייצוגית קודמת שנדחתה.

בכפוף להוראות הסדר הפשרה, יחייב הסדר הפשרה את כל הנמנים עם הקבוצה שהוגדרה בהסדר הפשרה, אשר לא מסרו הודעות פרישה כדין.

עיקרי הסכם הפשרה הינם כדלקמן:

- עד לחודש פברואר 2019, גבתה מקס דמי כרטיס בשיעור מלא בחודש הראשון, אך לא גבתה דמי כרטיס בחודש האחרון שבו הלקוח החזיק בכרטיס – משכך, המבקש מסתלק מבקשת האישור ביחס לתת הקבוצה של לקוחות ששילמו דמי כרטיס בשיעור מלא בחודש הראשון ולא שילמו דמי כרטיס בכלל בחודש האחרון, לאחר שכמכלול תת קבוצה זו לא ניזוקה כתוצאה משיטת החיוב בה נקטה מקס עד לפברואר 2019, ולגבי תת קבוצה זו לא יחול מעשה בית דין.
- החל מפברואר 2019, החלה מקס לגבות דמי כרטיס באופן יחסי – קרי, לדוגמא, לקוח שקיבל במחצית החודש את הכרטיס ישלם דמי כרטיס בשיעור של 50%, ואם סיים את הכרטיס במחצית החודש ישלם גם כן 50% מדמי הכרטיס.
- לכן הוסכם כי הקבוצה המיוצגת עליה יחול הסדר הפשרה הינה קבוצת הלקוחות שמתקיימים לגביהם שני התנאים המצטברים הבאים בלבד:
  - הקבוצה תכלול כל מחזיק כרטיס אשראי שהחזיק בכרטיס של מקס במועד הגשת בקשת האישור (והחל משבע השנים הקודמות למועד הגשת בקשת האישור) ונגבו ממנו דמי כרטיס בגין מלוא החודש הראשון שבו החזיק בכרטיס, חרף היותו של הכרטיס בתוקף רק חלק מהחודש;
  - אותו לקוח מחזיק באותו כרטיס אשראי (או תחליפו – בהנחה שהייתה רציפות בגביית דמי הכרטיס, ולא היה תודש "אחרון" שבו הלקוח לא שילם דמי כרטיס) ומשלם בגינו דמי כרטיס עד היום, או למצער החזיק בכרטיס לאחר חודש פברואר 2019.
- הפיצוי ללקוחות יהיה בשיעור של 50% מדמי הכרטיס ששולמו בחודש הראשון להחזקה בכרטיס, ביחס לתקופה בחודש הראשון שבה הכרטיס לא היה בתוקף. סה"כ הפיצוי 961,081 ₪.
- בנוסף על הפיצוי כאמור, הוסכם כי מקס תישא בגמול למבקש בסך כולל של 60,000 ₪ + מע"מ. בנוסף, תישא מקס בשכר טרחת בא-כוח המבקש, עו"ד דביר גליזר, בסך של 180,000 ₪ + מע"מ.

כללי

6. כל אדם הנמנה עם הקבוצה, או פועל לטובת עניינם של חברי הקבוצה, ואו גוף כהגדרתו בסעיף 18(ד) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006, רשאי להגיש לבית המשפט, בכתב, בתוך 45 ימים מיום פרסום הודעה זו, התנגדות מנומקת להסדר הפשרה.

7. כמו כן בפרק הזמן האמור לעיל, רשאי כל אדם הנמנה עם הקבוצה להגיש לבית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו, בקשה להתיר לו לצאת מן הקבוצה עליה יחול הסכם הפשרה.

8. **עיון בהסדר הפשרה:**

8.1. הסדר הפשרה עומד לעיון בתיאום מראש אצל ב"כ המבקש, עו"ד דביר גלזר, מרחוב שפע טל 1, תל אביב – יפו (טלפון: 03-5607010), דוא"ל: dvir.glayzer@gmail.com; ואצל ב"כ המשיבה, עו"ד עופר שובל, ממשרד תדמור לוי ושות' (טלפון: 03-6846000), דוא"ל: ofer.s@tadmor-levy.com.

8.2. נוסח מלא של הסדר הפשרה זמין לעיון והורדה, גם באתר המשיבה בכתובת: www.max.co.il, בלשונית "הודעות לעיתונות".

9. הנוסח המלא של הסכם הפשרה הוא המחייב. בכל מקרה של סתירה בין האמור בהסכם הפשרה לבין האמור בהודעה זו, יקבעו ההוראות שבהסכם הפשרה.

10. תוכן מודעה זו אושר על ידי בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו (כבוד השופט חסדאי) והיא מתפרסמת בהתאם להחלטתו.

עופר שובל, עו"ד

יחיאל כשר, עו"ד

דביר גלזר, עו"ד

ב"כ מקס

ב"כ המבקש